

uden at fremsætte forslag om højere straffe for vold. Den havde ellers ålet V og K for vores forslag, men den fremsatte det selv.

Det hele har været tygget igennem. Det er ikke et forslag af stor juridisk karakter med nydannelser i retsprincipper. Det er ikke særlig teknisk. Det er en ren politisk afgørelse. Men det skal ikke bortforklare, at høringssvarene skal ligge der inden første behandling. Det er naturligvis også denne regerings princip, og det vil jeg gerne forsøge at være med til at håndhæve, men jeg synes bare, at man kunne have henvendt sig frem for at komme med det her samme dag. Det er dog underligt, at ikke en af de ordførere, der fører sig frem her, har henvendt sig til mig på noget tidspunkt.

Så må jeg igen sige om domsmænd, jeg har svaret på det en gang:

Vi anser i Venstre lægdommersystemet for helt grundlæggende i dansk ret. Domsmændene er som de juridiske dommere bundet af den retspraksis, som man kan diskutere om har fået for stor betydning i dansk ret, man kunne jo næsten få fornemmelsen af, at den en gang imellem står over loven, når domstolene ikke har været til at drive til at give højere straffe for vold, til trods for at der er mulighed for det allerede i dag.

Det er jo kendsgerningerne, og det retter domsmændene altså ind efter, fordi det er en meget vigtig retskilde, og det er også det, de får at vide af den juridiske dommer. Det er der altså kun én måde at råde bod på, og det er ved at sætte strafferammerne i vejret.

Formanden:

Hr. Morten Bødskov som ordfører.

Morten Bødskov (S):

Vold og kriminalitet kan aldrig undskyldes eller bortforklares. Derfor skal det selvfølgelig straffes hurtigt og effektivt. Men til alt held er Danmark et trygt land at leve i, og det er også glædeligt, at vi kan konstatere, at kriminaliteten er faldet.

Samfundet og kriminaliteten forandrer sig som bekendt, volden har derfor også ændret karakter, og vi har oplevet en helt uacceptabel stigning i den grove vold og voldtægt.

Det er Socialdemokratiets holdning, at denne stigning skal stoppes. Derfor er Socialdemokratiet klar til at hæve strafferammerne for at opnå et højere strafniveau.

Det er en udvikling, vi selv har stået i spidsen for tidligere, og derfor kan Socialdemokratiet tilslutte sig intentionerne i lovforslaget.

Men det er også vigtigt for Socialdemokratiet at understrege, at vores retspolitik selvfølgelig skal gå på to ben. Vi skal sikre en hurtigere konsekvensstraf og en tidligere effektiv forebyggelse af kriminaliteten.

Dernæst er det meget vigtigt, at balancerne mellem de forskellige strafferammer og -former kan forklares og ikke mindst også forsvares.

Kriminaliteten og dens årsager skal bekæmpes konsekvent. I 1990'erne har Socialdemokratiet været garant for væsentlige straffeskærpelser, adskillig kriminalisering af nye områder og en langt mere sammenhængende kriminalpræventiv indsats. Strategien har da heldigvis også båret frugt, og det er en væsentlig årsag til, at Danmark i dag er blevet et meget tryggere land at leve i.

Socialdemokratiet er på offerets side. Det var også derfor, Socialdemokratiet fordoblede erstatningen til voldsofre. Vi mener ikke, at personer, der er dømt for alvorlige forbrydelser, bør gå frit omkring inden afsoning, men vi er også imod stamgæster i vores fængsler. Derfor mener Socialdemokratiet, at længere frihedsstraffe konsekvent skal forbindes med bedre behandlingstilbud, og her er det første punkt, hvor regeringens udspil er plaget af nærmest katastrofale mangler.

Vi er nødt til at vide, hvad de længere frihedsstraffe skal bruges til. Justitsministeren har jo selv tilkendegivet, at straf ikke alene skaber bedre mennesker, og derfor er vi nødt til at vide fra ministeren, hvad de nye behandlingsformer, hvad den længere tid skal bruges til, når det bliver iværksat.

Samtidig har vi, ligesom også den foregående debat illustrerede, meget, meget svært ved at skjule vores forundring over tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

En del tyder på, at kuldsejlede forhåbninger om regeringens 100-dages-succes har sat alle saglige hensyn til side. Hvorfor ikke vente på Straffelovrådets arbejde om sammenhænge i straffeloven, så kunne regeringen have undgået at skabe uforklarlige ubalancer i straffeloven?

Lad mig give et eksempel: Regeringen foreslår at hæve strafferammerne for voldtægt. Målet er en forhøjelse af strafniveauet for voldtægt med 1 år. Nøjagtig samme effekt som et tidligere socialdemokratisk forslag, hvor vi foreslog at